

Sygn. akt. IV Kz 825/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IV Karny – Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Paweła-Gawor

Protokolant: st. prot. Paulina Kuchta

przy udziale Zbigniewa Grzesika Prokuratora Prokuratury Okręgowej oraz oskarżyciela publicznego Joanny Drabczyk-Syty z Urzędu Skarbowego w Oświęcimiu

po rozpoznaniu w sprawie

G. D.

oskarżonego z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks i art. 57 § 1 kks,

zażalenia obrońcy oskarżonego na postanowienie Sądu Rejonowego
w Oświęcimiu z dnia 15 października 2015 r. (sygn. akt II Ko 2328/15) w przedmiocie podjęcia warunkowo
umorzonego postępowania,

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy;

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Oświęcimiu w pkt 1 postanowienia z dnia 15 października 2015 r. (sygn. akt II Ko 2328/15), na zasadzie art. 41 § 3 kks podjął wobec G. D. postępowanie karne warunkowo umorzone wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 23 maja 2014 r., sygn. (...) (k. 133-134).

Na powyższe postanowienie obrońca oskarżonego złożył zażalenie, zaskarżając je w zakresie pkt 1.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 41 § 3 kks poprzez jego bezzasadne zastosowanie i podjęcie wobec oskarżonego postępowania karnego umorzonego warunkowo wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 23 maja 2014 r. wydanym w sprawie (...), a to w związku z bezzasadnym przyjęciem, że oskarżony uchyla się od wykonania nałożonego na niego ww. wyrokiem obowiązku uiszczenia uszczuplonej należności publicznoprawnej.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt 1 poprzez przyjęcie, że w sprawie brak jest podstaw do podjęcia warunkowo umorzonego postępowania z urzędu, ewentualnie z tzw. ostrożności procesowej wniósł o uchylenie postanowienia Sądu I instancji w zaskarżonym zakresie oraz przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Jednocześnie wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu ustanowionego dla oskarżonego kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w toku postępowania odwoławczego (k. 136-137).

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niezasadne nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Odwoławczego postanowienie Sądu I instancji jest w pełni trafne a podniesione przez skarżącego zarzuty nie podważają skutecznie stanowiska Sądu.

Zgodnie z art. 41 § 3 kks Sąd może podjąć warunkowo umorzone postępowanie karne, jeżeli sprawca w okresie próby uchyła się od wykonania określonego obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnej.

Wymóg "uchylania się" oznacza, iż nie wystarcza tu sam obiektywny fakt nieuregulowania tej należności w wyznaczonym terminie, lecz konieczne staje się ustalenie, że z niewykonania tego obowiązku można oskarżonemu uczynić zarzut, a więc że nie zrealizował go mimo możliwości realizacji (zob. T. H. Grzegorzczak, Komentarz do art. 41 Kodeksu karnego skarbowego, LEX 2009, LEX nr: 53856).

Jak wynika z akt sprawy wyrokiem z dnia 23 maja 2014 r. (...), Sąd Rejonowy w O. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec G. D. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 kks, ustalając okres próby na 1 (jeden) rok i 6 (sześć) miesięcy. Jednocześnie oskarżony na podstawie art. 41 § 2 kks został zobowiązany do uiszczenia w całości uszczuplonego podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2011 tj. kwoty 10.396 (dziesięć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt sześć) złotych w terminie 6 (sześć) miesięcy licząc od uprawomocnienia się wyroku. Powyższy wyrok uprawomocnił się w dniu 20 stycznia 2015 r. (k. 70). Tym samym termin 6 miesięcy na wykonanie zobowiązania zgodnie z pkt II wyroku z dnia 23 maja 2014 r. upłynął skarżącemu w dniu 20 lipca 2015 r.

Następnie w dniu 17 sierpnia 2015 r. do Sądu Rejonowego w O. wpłynęło pismo z Urzędu Skarbowego w O. zawierające informację, że do dnia 12 sierpnia 2015 r. G. D. pomimo nałożonego w pkt II przedmiotowego wyroku obowiązku, nie uregulował uszczuplonego podatku dochodowego za 2011 r. w kwocie 10.396 zł (k. 127).

W ocenie Sądu Odwoławczego wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji trafnie uznał, że zachowanie oskarżonego przejawiające się brakiem uregulowania obowiązku podatkowego za rok 2011 prowadzi do przyjęcia, iż uchyła się on od wykonania ciężącego na nim obowiązku. Podkreślić należy, że oskarżony prowadząc w latach 2007-2012 działalność gospodarczą (k. 10) powinien wykazać się większą dbałością o regulowanie wszelkich związanych z nią obowiązków,

w tym opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych, czego nie uczynił. Ponadto także fakt nieodbierania korespondencji, jak słusznie podniósł Sąd I instancji, a co Sąd Odwoławczy w pełni aprobuje, nie może stanowić okoliczności usprawiedliwiającej niewiedzę oskarżonego o nałożonym na niego przez Sąd obowiązku. Jak wynika

z ugruntowanego orzecznictwa uchylenie się oznacza złą wolę oskarżonego, to jest negatywny stosunek psychiczny do spoczywającego na nim obowiązku, który znajduje wyraz w tym, iż oskarżony celowo (umyślnie) niepodporządkowuje się temu obowiązkowi (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 1988 r., sygn. akt V KRN 212/88, LEX nr 17938). Na marginesie wskazać należy, że

o toczącym się przeciwko oskarżonemu postępowaniu informowani byli jego rodzice, którzy podali jedynie, że oskarżony obecnie przebywa za granicą i kontaktuje się z nimi sporadycznie a wezwani na rozprawę odmówili składania jakichkolwiek zeznań (k. 40, 67-69). Reasumując wskazać należy, że oskarżony pomimo wiedzy, iż zobowiązany był do uregulowania podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2011, do chwili obecnej uchyła się od jego wypełnienia.

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu Odwoławczego nie może budzić wątpliwości, że zachowanie oskarżonego stanowiło uchylenie się od orzeczonego obowiązku uregulowania uszczuplonego podatku dochodowego za 2011 rok w kwocie 10.396 zł, a Sąd I instancji wyszczególnił wszystkie okoliczności uzasadniające podjęcie warunkowo umorzonego postępowania karnego wyrokiem w sprawie (...).

W ocenie Sądu Odwoławczego, nie znajdując zatem wystarczających podstaw do kwestionowania zasadności rozstrzygnięcia, należało orzec jak w sentencji postanowienia.

SSO Grażyna Pawela-Gawor

ZARZĄDZENIE

1. odnotować postanowienie,
2. odpis postanowienia doręczyć oskarżonemu z pouczeniem, iż jest prawomocne i nie przysługuje na nie zażalenie.

29.04.2016 r.

SSO Grażyna Pawela-Gawor